

PERFECTO (Reduplicación / Aumento + Raíz + [κ(α)] + desinencias)			
ACTIVO		MEDIO-PASIVO	
λέ-λυ-κα	τε-τιμη-κα	λε-λυ-μαι	τε-τιμη-μαι
λέ-λυ-κα-ς	τε-τιμη-κας	λε-λυ-σαι	τε-τιμη-σαι
λε-λυ-κ-εν	τε-τιμη-κε	λε-λυ-ται	τε-τιμη-ται
λε-λυ-κα-μεν	τε-τιμη-κα-μεν	λε-λυ-μεθα	τε-τιμη-μεθα
λε-λυ-κα-τε	τε-τιμη-κα-τε	λε-λυ-σθε	τε-τιμη-σθε
λε-λυ-κα-σιν	τε-τιμη-κα-σιν	λε-λυ-νται	τε-τιμη-νται

Infinitivo		Participio					
Activa	Media	Activa			Media		
		Masc.	Fem.	Neut.	M.	F.	N.
λελυκεναι	λελυσθαι	λελυκως	λελυκυῖα	λελυκος	λελυμενος	-η	-ον
		λελυκοτος	λελυκυῖα	λελυκοτος	λελυμενου	-ης	-ου

1. Conxuga o pretérito perfecto activo do verbo παιδεύω.

2. Analiza e traduce:

Εν τῇ βουλῇ οἱ πολῖται ταῦτα βεβουλεύκασι.

Οὗτος ὁ ἄνθρωπος τοὺς υἱοὺς καλῶς πεπαίδευκεν.

A REDUPLICACIÓN

- Nos verbos que empezan por consoante, a regra xeral consiste en antepoñer á raíz a consoante inicial máis un épsilon:

τιμάω > τε-τίμη-κα

- Existen algunhas variacións destacables:

1. Cando a consoante inicial é aspirada, o verbo reduplica coa xorda correspondente:

φύω > πέ-φυ-κα

θύω > τέ-θυ-κα

χωρέω > κε-χώρη-κα

2. Cando o verbo comeza por unha oclusiva máis unha líquida, reduplica só a primeira consoante:

κλείω > κέ-κλει-κα

3. Cando o verbo empeza por dúas consoantes que non sexan oclusiva máis líquida, por consoante dobre ou por r, o verbo toma aumento e non reduplicación:

ψαύω > ἔ-ψαυ-κα

ζηλόω > ἔ-ζήλω-κα

στρατεύω > ἔ-στράτευ-κα

4. Os verbos que empezan por vogal toman aumento temporal e non reduplicación:

ἀληθεύω > ἠ-λήθει-κα

5. Nos verbos compostos a reduplicación colócase entre a preposición e a raíz:

ἀπολύω > ἀπο-λε-λυκα